

अधिकारी स्थिरो धीमान् यथेच्छावस्थितः
चमौ ।

सुशीलो धर्मचारी च गुप्तचेष्टः प्रियंवदः ।
प्राक्प्रविश्याससम्पन्नो देवतागुरुपूजकः ।
जनसङ्गविरक्तश्च महासाधिविवर्जितः ।
अविमात्रतथोग्यश्च सर्वयोगस्य साधकः ।
त्रिभिः संवत्सरैः सिद्धिरेतस्य स्थानं संशयः ।
सर्वयोगाधिकारी च नात्र कार्या विचार-
रणा ॥ ४ ॥
इति श्रवसंहिता ॥

साधका, स्त्री, दुर्गा । यथा,—
“साधनात् सिद्धिरित्युक्ता साधका वाप ईश्वरी ।
स्वामित्वादानसिद्धित्वात् सिद्धीत्यर्थ्या प्रकी-
र्तिता ॥”

इति देवीपुराणे ४५ देवीनिरुक्ताध्यायः ॥
साधनं, स्त्री, (साध + क्तृच्) करणकारक-
विशेषः । तत्र तृतीया स्यात् । इति आकर-
णम् ॥ साध्यते कर्म निष्पाद्यतेनेनेति साध-
नम् । इति दुर्गादासः । (कारणम् । हेतुः ।
यथा, मनुः । ११ । २२८ ।
“औषधान्गदो विद्या देवौ च विविधां
स्थितिः ।

तपसेव प्रसिध्यन्ति तपस्विषां हि साधनम् ॥”
मारणम् । (यथा, किराते । १४ । १७ ।

“अथो शरस्तेन मर्दयंतुज्जितः
फलश्च तस्य प्रतिकायसाधनम् ।
अविच्छेते तत्र मयात्मवात् कृतेः
कृतार्थता नन्वधिका चम्पतेः ॥”

मृतसंस्कारः । अग्निदानम् । गतिः । गमनम् ।
द्रव्यम् । घनम् । अर्थदापनम् । अर्थस्य घन-
भूत्यादेर्दापनम् । निर्वर्तनम् । निष्पादनम् ।
(यथा, रघुः । ४ । १६ ।

“वार्षिकं यज्ञहारेन्द्रः धनुर्जैत्रं रघुर्दधौ ।
प्रजापत्याधने तौ हि पय्यांयोद्यतकामकौ ॥”
उपकरणम् । सामग्री । यथा युद्धोपकरणं
हस्त्यन्नादिः । (यथा, ऋतुसंहारे । ६ । १४ ।

“रन्ध्रः प्रदोषसमयः स्फुटचन्द्रभासः
पुष्कोकिलस्य विरतं पवनः सुगन्धिः ।
मत्तानियुधविरतं निशि शौचुपानं
सर्वं हि साधनमिदं कुसुमायुधस्य ॥”

अनुग्रहः । अनुगमनम् । इत्यमरभरतौ । ३ ।
३ । ११६ । सेनम् । सिद्धौषधिः । उपायः ।
इति मेदिनी । यथा,—

“तपोभिः प्राप्यतेऽभौद्धं नासाध्यं हि तपस्ततः ।
दुर्भगलं वृथा लोको वदते सति साधने ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वधृतमत्स्यपुराणवचनम् ।
मेघः । इति च मेदिनी । मेघम् । उधः ।
सिद्धिः । इति धरणिः । कारकः । प्रमाणम् ।
इति हेमचन्द्रः । आप्यम् । यथा,—
“अनुमा त्वनुमानं स्यात् आप्यं जिज्ञास
साधनम् ॥”

इति निरुक्तकथेयः ।

मोहनम् । जवः । इत्यजयः ॥ साधना । साधा
इति भावा । यथा,—
ब्रह्मोवाच ।

“शशाप पार्वती वटा स्त्रीसभावाच चापलात् ।
सर्वेषां साधनेनैव क्षन्तुमर्हन्ति साधवः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे । १२ । ५१ ॥
मन्त्रसिद्धिकरणम् । यथा,—
“मत्स्यं मांसं च मद्यं च सुता मैथुनमेव च ।
दिवानाञ्चैव वीराणां साधनं भवसाधनम् ॥”
इति सुक्तभाजातन्त्रम् ।

ब्रह्मज्ञानसाधनम् । निष्पादितवस्तुविवेकहासुच-
फलभोगविरागप्रमदमादिष्वप्यनुसुच्यते । इति
वेदान्तसारः ॥

साधना, स्त्री, (साध + क्तृच् + टाप् ।)
सिद्धिः । निष्पादना । इति साधधात्वर्थदर्श-
नात् । आराधना । अग्निसाधधातोरेनप्रत्यय-
नियन्ता ॥

साधनः, त्रि, (साध्यति भिच्चाभिति । साध +
“हृभृवृहिवृभिभिसिधाधौति ॥” उणा० ३ । १२८ ।
इति भृच् । सच् चित् ।) भिच्छुकः । इत्युणादि-
कोषः ॥

साधयन्ती, स्त्री, (साधयतीति । साध + क्तृच् +
शट् । ङीप् ।) उपायनाकर्त्री । यथा,—
“सखि मन्त्राद्यनायन्तु साधयन्ती निरन्तरम् ।
अतिश्रान्तासि सद्भावज्ञेह्योरियमौचित्ये ॥”
इति कायचन्द्रिका ॥

साधारणः, त्रि, (साधारणं अविशेषणं कार्यादि-
भारधारणं तेन सह वर्तते इति ।) समानः ।
वह्मः । इत्यमरः । २ । १० । १७ । (यथा,
कुमारे । १ । ४२ ।

“कथं तस्याः क्षणवन्धुरस्य
सुक्ताकलापस्य च निखलस्य ।
अन्योन्यशोभाजननात् बभूव
साधारणो भूयस्वभूयभावः ॥”

सामान्यम् । अनेकसमन्वयकवस्तु । इति चामरः ।
३ । १ । २२ । यथा,—

“साधारणं समाश्रित्य यत्किञ्चिदाहनायुधम् ।
शौर्यादिनाप्नोति धनं आतरस्तत्र भागिनः ॥”
इति दायभागः ॥

तद्देशिकपण्यायः । खः १ पृश्निः २ नाकः ३
गोः ४ विष्टम् ५ भूमः ६ । इति षट् साधा-
रण्यामानि । इति वैदिकधरतौ । १ । ४ । ७ ।
पुं, आचमते हेलाभासविशेषः । यथा,—

“अनेकान्तो विरहश्चाप्यसिद्धः प्रतिपद्यतः ।
कालात्ययापदिष्टश्च हेलाभासस्तु पञ्चधा ॥
आद्यः साधारणस्तु स्यात् स्वाहसाधारणो-
परः ।

तथेवाहुपसंहारी त्रिधानैकान्तिको भवेत् ।
यः सपक्षे विपक्षे च स तु साधारणो मतः ।
यस्तभयकाङ्क्षादृष्टः स त्वसाधारणो मतः ।
तथेवाहुपसंहारी केवलान्वयिपक्षकः ॥”
इति भावापरिच्छेदः ।

(देशविशेषः । स्त्री, उद्भक्तविशेषश्च । यथा,—
“मिश्रचिह्नस्तु यो देशः स हि साधारणः स्तुतः ।
तस्मिन् देशे यदुदकं तत्तु साधारणं स्तुतम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
“उभयगुणसमेतं नातिरुचं न स्निग्धं
न च खरवहुलं न हिनं कण्टकाट्टम् ।
भवति च जलमल्पं नातिशीतं न पौष्णं
समप्रकृतिसमेतं विद्धि साधारणञ्च ॥”

इति हारोते प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥
“जाङ्गलं वातभूयिष्ठमनूपत्तु कम्पोल्यम् ।
साधारणं सममलं त्रिधा भूदेशमादिशेत् ॥”
इति वाभटे छत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥)

साधारणदेशः, पुं, (साधारणो देशः ।) जाङ्ग-
लानूपलक्ष्यसम्पन्नस्थानम् । तदारिगुणाः ।
दृष्यत्वम् । दीपनत्वम् । मधुरत्वम् । लघुत्वञ्च ।
इति राजवल्गवः ॥

साधारणधर्मः, पुं, (साधारणो धर्मः ।) चतुर्वर्ण-
कर्त्तव्यकर्म । यथा, मानवे ६ अध्याये ।
“प्रजनार्थं स्त्रियः स्त्रुष्टाः सन्तानार्थं च मानवाः ।
तस्मात्साधारणो धर्मः श्रुतो पञ्चा सहोदितः ॥”
अपि च ।

“अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियसंयमः ।
दमः क्षमार्जवं दानं सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥”
इति गारुडे । ६६ । २० ॥

साधारणस्त्री, स्त्री, (साधारणा सामान्या अनेक-
समन्विनी स्त्री ।) वैद्या । इति हेमचन्द्रः ॥
साधारणो, स्त्री, (साधारणस्त्रियमिति । अण् ।
स्त्रियां ङीप् ।) कुक्षिका । इति हेमचन्द्रः ॥

साधारण्यं, स्त्री, (साधारण्येदमिति । अण् ।)
कुक्षिका । इति हेमचन्द्रः ॥ साधारणस्य
भावश्च ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे १ परिच्छेदे ।
“कौटालुविहरत्नादिसाधारण्येन कायता ।
दुष्टेऽपि मता यत्र रवाद्यनुगमः स्फुटः ॥”)

साधिका, स्त्री, (साधयतीति । साध + क्तृच् +
ङुल् । टाप् । अत इत्वम् ।) सुपुत्रिः । इति
हेमचन्द्रः ॥ साधनकर्त्री । अधिकेन सह वर्त-
माने, त्रि । (यथा, भागवते । ३ । ११ । २४ ।
“खं खं कामं मनुर्भुङ्क्ते साधिकां स्त्रिकसप्रतिम् ॥”
यथा च तत्रैव । ५ । २१ । १० ।

“साहस्रहृद्गणकाणि साधिकानि चोपयाति ॥”

साधितः, त्रि, (साध + क्तृच् + क्तः ।) दापितः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ४० ॥ हे धनादिकं दापिते
पुत्रो इति स्थातं यस्मै दत्तं तत्रेति रमानायः ।
दक्षिते इति विद्याविनोदः । शोधितत्रये इति
नयनानन्दः । ददातेर्नाम्नात् क्तः ङी व्री रीति
पन् देपो रूपमिति नयनानन्दः । दापित इति
पाठ इति कलिङ्गपुराणोक्तम् । तत्र नि दय ड
यङ्ये गतौ वधे दाने इत्युक्तात् अग्न्यात् क्तः ।
साधेर्नाम्नात् क्ते साधितः । इति भरतः ॥
“दाधितो दापितोऽपि स्यात् साधितः शोधितो-
ऽपि च ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥